

Resumé

Tato práce pojednává o posvátné hudbě v církvích byzantského obřadu a konkrétně o liturgickém zpěvu v liturgii sv. Jana Zlatoústého.

První kapitola sleduje vývoj zpěvu a hudby v dějinách.

Druhá kapitola hledá kořeny zpívané liturgie v pramenech Starého zákona, nalézá je v židovské synagogální bohoslužbě a sleduje genezi liturgického zpěvu v rané církvi.

Třetí kapitola pojednává obecně o liturgickém zpěvu a o druzích přednesu nápěvů.

Čtvrtá kapitola se zaměřuje konkrétně na charakteristické vlastnosti byzantského liturgického zpěvu.

Pátá kapitola pojednává o dějinách a vývoji liturgie sv. Jana Zlatoústého a o autorství jejího slovanského překladu.

Šestá kapitola rozebírá a vysvětluje jednotlivé části této bohoslužby a předkládá nám v plném znění texty jednotlivých zpěvů (antifony, hymnusy, vozhlasy a odpovědi lidu) podle oficiálního (v Římě nedávno schváleného) překladu liturgie sv. Jana Zlatoústého do českého jazyka.

Cílem práce bylo seznámit čtenáře s byzantským liturgickým zpěvem a s velkým významem, který má při utváření bohoslužby. Působení Svaté liturgie na lidskou duši je silnější, jestliže kvalita zpěvů odpovídá její vznešenosti. Proto kantoři a sboroví zpěváci mají velkou zodpovědnost za to, zda Boží slovo bylo důstojně zvěstováno.